

Landskap: Halland Upptecknat av: Anni Beilla Sjöström
 Härad: Halmstad Adress: Tuleg. 36 Sundbyberg
 Socken: _____ Berättat av: fru Anna Beilla Hansson
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1861 i Kind, Värmland

Lundshälsing

Upplysning till Halland	sid. 1	Jul	sid. 7
Hem för hallanden	" 1-2	Julagubbar	" 7
Brostäder	" 2	Knutagubbar	" 7
Skolor	" 3	Nyja	" 8
Konfirmation, giftermål	" 3	Pask	" 8
Budget	" 3-4	Gjunga för ägg	" 8-9
Bak	" 4	Ringet brudar	" 9
Västen	" 5	Midrommer	" 9
Marknad	" 5	Lucia	" 9
Släpstatier	" 5	Nöjen	" 10
Klasskillnad i kirket	" 6		
Religiositet	" 6		
Post	" 7		

Skriv endast på denna sida!

Flyttningen till Halland.

Far är född i Kiel. Far han ville varit Halland, han hade hört, att det skulle vara bättre där. De gick de landsvägar. Na på den tiden. När han kom hem igen, var jag född. Först kom vi till Halm, sen flyttade de nej ner, efter vad de hade råd till. Så kom vi till Halmstad.

Hemförhållanden

Far arbetade på Slottsmöllan. Den var ju mindre då. Han hade 1:17 om där. Vi var åtta barn, men vi var rena och snygga. Vi gick med tofflor, det var mycket bättre. Far började rök och kom hem till middag och höll på till rök igen. Mor tog hem och sydde båtmanuskjortor. Först satt jag bekvämt på en pall och

hände här på vägen. Där kunde jag se
gälar. - Det hände många gånger, att man
inte hade kläder. De var mycket fattiga-
re för.

Bostäder.

Vi bodde på Thor. Det var hus ända
från Högeli och till Slottsmöllan. - Det
kunde vara sex, sju familjer om ett kök,
och de hade då bara ett rum för sig
själv. Men nog gick det bra att dela
kök, det var ordentliga människor.

Det var stora öppna spisar som man
satt här, det skulle kunna stå en
sex, sju gyltor på, ska en tänka. Den
var så stor, att en måtte krypa upp
och lyfta av gyltorerna.

Man låg i soffor, en kunde ligga tre,
fyra tillsammans ibland, skavfötters.

Skolor.

Skolan var på Nore på den tiden. Jag kom inte längre än till första klass, jag skulle arbeta. Det var två fyra, fem klasser. I de andra klasserna var det skollärare och lärare. - Det var småskola för pojkar och flickor.

Konfirmation och giftermål.

Det var rätt många i konfirmationen. Pojkarna var för pojkar och flickor för flickor. Efter konfirmation för jag till en ryttare i Danmark som skaffade mig plats och sen gifte jag mig med en dansk. Jag var där mellan 15-23 år.

Borgst.

Vi var mycket på Borgst., där var vi leke-

plats oppre ve Villan di kall'at. Det fanns
en stor grushilsa där, vi hade råttor
och äka på. Det var alldeles beaktat ner.
Vi hade ju inga råttor och leka med. En
beaktade gi opp på murenen när en var
fri från skolan och leka på Bergst.
En gick inte och slanka på gatorna där.
Hälen var inte så höga som nu men
ljusten den var hög. Det har varit
galt där för. Där kunde vara rätt
farligt, vi bodde inte bara där på kväl-
len. - En på Bergst låg en by, Källe-
ken. - Vi lekte flockagömmor, den
ena floken skulle leta opp den and-
re.

Red.

Vi bodde i an. När ging fick vi gå ner
te skolan.

ACC. NR M. 9334:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVVatten.

Di hämta' vatten ur brunnar, di hade
grävt brunnar. Det var hus över och
en vinn. Vi har alltid vunnat opp vatten.
Det kom flera te en brunn.

Marknad.

På Halmstad marknad fanns det pipor
och fiädoxor och pappersdoxor. Di bör-
jade med kamrell, då var här soligt.
Bönderna köide in med häst och vagn
eller med kor.

Slädpartier.

Det var mycket med slädpartier. Det kan-
de vara 20-30 par hästar. Det var huv-
skäpen som ställde till vänt, det var
inte för oss fattiga.

Klasskillnad och tilltal.

Det var mycket större skillnad i folk.
Herrar och främlingar var riktigt fint
herreskap. Rebetsmäns främlingar sa Kamrater
eller du eller kallades de Madam.

Herreskapen kallades fru. Det var in-
te så mycket de använde förhållanden, f. o. m.
en lärdinna kallades främling.

Herreskapens kunde fråga: Ska vi med
och leka - Ja. - De måste vi låna
hatten först.

Religiositet.

Folk gick mycket mer i kyrkan före. Her-
skapen hade bestämda bänkar. Och så
gick man i söndagsskola. Det var missions
möten också, men det gick för långt med
allt det där, det är ingen nytta att vän-
na på sånt hit och dit.

Post.

Det kom brevbräns. Innan här blev vi mycket tög, var det postdiligens.

Jul.

Vi hade en liten julagran och risgryspöl och lutfisk. Min far hade alltid en gris. Vi hade julahögar, mör bakade bullar, och vi gav vi varandra lite.

På julaften skulle man se kyrkan se otte-rängen. Annars kunde det ju va, att man gick se varann.

Julagubbar.

Men vi var det julagubbar mest se Kant. Somna va' laria och laria somna fina. Di gick omkring och köide ut julen.

Knutagubbar.

Di klädde ut Knutagubbar och ställde de
dörra och när di öppna' dörra kunde di
fälla på dom. Men det var mest på lund
det.

Nyir.

Vi kunde baka in nyir, men vi gjorde
inga visiter.

Pisk.

Man fängade fiskägg och tillade ägg. Di
tog en tegelpanna till det. Den som
vann fick ett pris, det kom an på vad
di lagt upp pengar eller ägg. Det var
mycket krig ibland. - Det var inga fisk-
elder nära staden.

Spjunga för ägg.

Di gick också och spjunga för ägg, oppit Kär-

loken och så, men vi fick inte göra det,
far och mor tyckte inte om det.

Pingstbrudar.

På pingst då var här pingstbrudar. Di
var klädda lite brokigt. Di gick och
spöng i gårdarna.

Midsommar.

Ve midsommar skulle en hälla på en hel
vecka och dansa om majkrut, om nättar
na med. Det var mest i uthuset
men di kunde ha inne i gårdarna ibland
också.

Lucia.

Di sa "det är lussenatt i natt." Det var
inte riktigt rätt. Längre ut i landet
var det kanske mer.

ACC. NR M. 9334:10.

Nöjen.

Vi fick inte komma ut så mycket på höjen
vi skulle så oredeliga. En kunde
stilla se lite dans och så, när en var
ledig.

10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV